

"Musibet olur her dem hıyânet neticesi, mükâfatın sebebi." cümlesini, doğuştan engelli olan çocuklar açısından nasıl değerlendirebiliriz?

Musibetleri, yüzde yüz hata ile irtibatlandırmak doğru bir bakış açısı değildir. **Hatalar**, insanın başına gelen musibetlerin çok hikmet ve sebeplerinden bir tanesidir; musibetin mutlak illeti değildir.

Şayet her sıkıntı ve musibetin arkasında gizli bir kusur ve günah aranacak olursa, o zaman sıkıntı ve musibete maruz kalan bütün salihleri zımni bir şekilde gizli kusur ve günah ile itham etmiş oluruz. Hâlbuki en büyük musibet ve sıkıntılara maruz kalanlar, başta nebiler, sonra onun izinde giden âlim ve evliyalar olmuştur.

Musibet ve sıkıntılar manevi temizlikten başka manen tekemmül edip terakki etmeye de bir müşevviktirler. Bu yüzden maruz kalınan her musibeti günahattan temizlenmeye yormamak gerekir.

Tabi bizim bunu böyle yorumlamamız bir görev iken, sıkıntıya maruz kalanlar da gurur ve kibre kapılmamak için, başına gelen sıkıntıları gizli bir kusur ya da günaha yorabilirler. Büyük ve salih insanlar, nefislerini diama zemmetmişler, asla tebrie etmemişler.

"Musibet olur her dem hatanın neticesi." ifadesinde, hata ile musibet arasındaki nedenselliğe işaret vardır. Mesela, sobaya çıplak el ile dokunmak bir hatadır, elin yanması ise bu hatanın nedensel bir musibetidir. Ama Allah, her hatayı yüzde yüz cezalandıracak diye bir kaide bulunmuyor. Ya da *masumlar musibete uğramaz* diye bir kaide bulunmuyor...